

Bilag til Bet. o. Lovf. om Oprettelse af en Krisefond m. v.

raade, hvor flere Institutter modtager Indlaan, idet en saadan Fremgangsmaade kun vil skabe en skadelig Konkurrence mellem Pengeinstitutterne. Fællesrepræsentationen skal derfor meget henstille, at den Handelsministeren givne Dispensationsbeføjelse udøves under Hensyn til det her fremførte, og at den først udøves efter derom stedfunden Forhandling med Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser.

Man tillader sig dernæst at henstille, at der i § 8, 2det Stykke, efter Ordet „Opsparing“ indsættes „og til Tyendespareforeninger (Egne Hjem).“

I Forslagets § 9 er det dernæst foreslaaet, at den fastsatte Maksimalrente for Indskud skal træde i Kraft fra den Dag, til hvilken den paagældende Institution er berettiget til at forandre Renten. For at afværge enhver Misforstaaelse af denne Bestemmelse ønsker man at oplyse, at de danske Sparekasser betragter Tilsagnet om en højere Rente paa Opsigelse som et gensidigt Kontraktforhold mellem Sparekassen og dens Indskydere og saaledes, at Sparekassen ikke kan ændre, det vil sige nedsætte Rentesatsen for saadanne Beløb, der er indsat paa Opsigelse, før Udløbet af det Tidspunkt, der er fastsat som Opsigelsesfrist.

Det staar ikke Fællesrepræsentationen for de danske Sparekasser klart, hvor omfattende Bestemmelserne i § 10 om Udlaansrentens Nedsættelse i mindst tilsvarende Omfang i Virkeligheden er. Det maa antages at være Lovudkastets Mening, at hele Fortjenesten paa Indlaansrenten skal komme Laantagerne til gode. Men hvorledes skal denne Tanké realiseres, hvor store Dele af Indlaanene ikke er udlaant, men anbragt i Fonds etc., og hindrer denne Regel, at Sparekasserne fremtidig kan udlaane med Oppebæren af Provision? I sidstnævnte Henseende skal fremhæves, at der findes Sparekasser, hvis Administration udelukkende dækkes ved Reservefondens Renter og Provisioner ved Laanenes Optagelse og Fornylse. En Del Sparekasser med en allerede nu meget snæver Margin mellem Indlaans- og Udlaansrenten vil end ikke kunne taale at afgive *hele* den indvundne Besparelse, men maa reservere sig overfor den Mulighed, at Sparekassens synkende Balance ophører med at afgive Grundlag for tilstrækkelig Fortjeneste til Dækning af Omkostninger og Konsolidering. Vi henleder Opmærksomheden paa, hvor langt formaalstjenligere en Maksimalmargin her vilde kunne virke.

I Anledning af Lovforslagets Bestemmelse om, at Ændringer i Rentesatsen indtræder fra 28. Februar, gør Sparekasserne opmærksom paa, at nye Rentesatser saavel for nye Indskud som for allerede indestaaende Beløb ikke bør have tilbagevirkende Kraft. Hvis Lovforslaget vedtages inden 1. April, vil denne Dag være en god Skæringsdag, særlig for de smaa Sparekasser.

Sluttelig tillader man sig at henstille, at Lovens Udløbstid fastsættes til 11. December Termin 1934, idet de fleste Pengeinstitutter foretager Renteændringer samtidig med Terminen.

København, den 8. Marts 1933.

Paa Fællesrepræsentationens Vegne:

Axel Bang.

J. N. Gyring.

Wilh. Jensen.